

Όχι στη νέα δικτατορία που ετοιμάζουν ναζί και ψευτοαριστερά Να υψώσουμε το αληθινό Πολυτεχνείο ενάντια στο ψεύτικο

42 χρόνια μετά τη μεγάλη δημοκρατική εξέγερση του Πολυτεχνείου, που τσάκισε ιδεολογικά το φασισμό των συνταγματαρχών και έφερε την πρώτη μεγάλη περίοδο αστικής δημοκρατίας που έζησε η χώρα μας, ένας νέος ακόμα πιο μεγάλος φασισμός τροχίζει τα εργαλεία της κρατικής και παρακρατικής βίας μιας νέας ακόμα πιο μεγάλης δικτατορίας. Η ιδεολογική και πολιτική πηγή της νέας δικτατορίας είναι αυτό που υπήρξε ο εσωτερικός εχθρός της τότε σε μεγάλο βαθμό αυθόρμητης εξέγερσης του ελληνικού λαού: το ψευτοΚΚΕ. Αυτό έκανε το πάντα για να εμποδίσει την κατάληψη του Πολυτεχνείου στις 14 του Νοέμβρη και αφού απέτυχε μπήκε σε αυτήν προσταθώντας από τότε ως σήμερα να μετατρέψει την δικαιολογημένη αντίθεση του ελληνικού λαού στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό σε ανοχή ή και αγάπη στο ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό. Αυτό δεν ήταν τυχαίο: Το ψευτοΚΚΕ γεννήθηκε από την πραξικοπηματική καθαίρεση της ηγεσίας Ζαχαριάδη και την οργανωτική διάλυση του αληθινού ΚΚΕ το 1958 από τους ρώσους σοσιαλιμπεριαλιστές και τους έλληνες εγκαθέτους της. Μάλιστα η ηγεσία Φλωράκη 3 μήνες πριν από την εξέγερση του Πολυτεχνείου είχε συνεργήσει πολιτικά στην δολοφονία του ηγέτη του αληθινού ΚΚΕ Ν. Ζαχαριάδη από την ηγεσία Μπρέζνιεφ ώστε να μην μπορεί ένα πραγματικό κομμουνιστικό κίνημα να αντιπαρατεθεί μετά τη διαφαινόμενη πτώση της χούντας στο προδοτικό ψεύτικο ΚΚΕ.

Στη μεταπολίτευση και αφού πρώτα το ψευτοΚΚΕ συμμάχησε με την αστική τάξη επιτέθηκε με τη βία και τη δολοφονία ενάντια στην επαναστατική αριστερά του Πολυτεχνείου, έπνιξε το μεγάλο αντιφασιστικό κίνημα της εκκαθάρισης των χουντικών από το κράτος, την λεγόμενη αποχουνοποίηση, έσπασε με τη βοήθεια της ΝΔ, του αντιπολιτευτικού ΠΑΣΟΚ και της εργοδοσίας τα πρώτα ριζοσπαστικά απεργιακά εργατικά κινήματα (πχ Νάσιοναλ Καν, ΙΤΤ) και διέλυσε όσο μπορούσε τα εργοστασιακά σωματεία στήνοντας σε βασικούς κλάδους, τα ελεγχόμενα από το ίδιο, κλαδικά σωματεία. Ταυτόχρονα το ψευτοΚΚΕ αφαιρούσε από τις επετείους του Πολυτεχνείου το βασικό στη χουντική βία που ήταν η επέλαση του στρατού ενάντια στο λαό και την ίδια την εξέγερση. Αυτό γιατί από τότε το ψευτοΚΚΕ ήθελε να κάνει εισοδισμό μέσα στο αστικό κράτος δηλαδή κυρίως στο στρατό και στην αστυνομία.

Τελικά αφού απέσπασε την εμπιστοσύνη της αστικής τάξης, μετά την παλινόρθωση του καπιταλισμού και στην Κίνα στα 1980 που έδωσε ένα συντριπτικό πλήγμα στα μαοϊκά κινήματα, και αφού ήρθε στην εξουσία το ΠΑΣΟΚ του ρωσόδουλου Α. Παπανδρέου και με τις πλάτες του, το ψευτοΚΚΕ έκανε μια δήθεν «αριστερή στροφή», δηλαδή στράφηκε ανοιχτά ενάντια στα ντόπια και δυτικόφιλα τμήματα της αστικής τάξης, όχι για να ανατρέψει την αστική τάξη σαν τέτοια, αλλά για να φέρει στην εξουσία μια νέα ρωσόφιλη κρατική ολιγαρχία: όπως τους Κόκκαλη, Μπόμπολα, Γερμανό, Κοπελούζο και τελικά το ίδιο το ρώσικο και το σύμμαχό του κινέζικο κεφάλαιο (Γκάζπρον, ΚΟΣΚΟ, ΟΠΑΠ, Σαββίδης, Ριμπολόβλεφ). Αυτό στο οικονομικό επίπεδο σήμανε συμποτάζ στις παραγωγικές δυνάμεις που οι ρωσόδουλοι δεν ελέγχανε και στο πολιτικό επίπεδο σήμανε την σταδιακή άνοδο του φασισμού στην εξουσία.

Αυτή δηλαδή η «αριστερή» στροφή στη μορφή σήμανε το δυνάμωμα της δεξιάς κίνησης στο παρεχόμενο. Δεν είναι τυχαίο ότι από τους κόλπους του «αριστερού» ψευτοΚΚΕ βγήκαν με φιλικά διαζύγια δύο ρεύματα για να κάνουν καταμερισμό ρόλων: το ένα ήταν ο Συνασπισμός-ΣΥΡΙΖΑ και το άλλο το ΝΑΡ-Ανταρσιν. Το πρώτο, ανέλαβε να μπει στο κράτος και να το «κνιτοποιήσει» δηλαδή να κάνει ισχυρότερο το παραγωγικό συμποτάζ, εντονότερη τη ρωσοκινεζική νεοαποικιακή διείσδυση και κυρίως να το φασιστικοποιήσει με: τον απόλυτο έλεγχο όλων των ανεξάρτητων αρχών, τον πλήρη έλεγχο της δικαστικής εξουσίας, τον έλεγχο της αστυνομίας (δες τώρα την εκκαθάριση υπεύθυνου εσωτερικών υποθέσεων), τις βαθιές εκκαθαρίσεις στο στρατό και την αυξανόμενη δύναμη των ναζιστών σε αντών, και πάνω απ' όλα το κλείσιμο ή τον έλεγχο των τηλεοπτικών καναλιών κατά τα πρότυπα του Πούτιν. Το δεύτερο απόσπασμα, ανέλαβε να μπει στο επαναστατικό κίνημα και να το «κνιτοποιήσει» δηλαδή να το κάνει συμποταριστικό, τραμπούκικο και ρωσόφιλο, δηλαδή σοσιαλφασιστικό.

Όμως

Δεν είναι αριστερά και καθόλου στο πνεύμα του Πολυτεχνείου να χτυπάς σαν κύριο εχθρό την αστική δημοκρατία όταν παγκόσμια και ειδικά στη χώρα σου ανεβαίνει ο φασισμός που επίσης έχει σαν κύριο

εχθρό του την αστική δημοκρατία. Δεν είναι δηλαδή αριστερά να παλεύεις για να είναι νόμιμοι οι ναζί δολοφόνοι και να μοιράζονται μαζί τους την ίδια επιλεκτική δήθεν αντικαπιταλιστική δολοφονία, τον ίδιο πολιτιστικό τύπου αντιδυτικισμό, τον ίδιο αντισημιτικό τύπου αντισιωνισμό και πάνω απ' όλα την ίδια φιλία στη φασιστική Ρωσία. Η ιδεολογική άνοδος του ναζισμού είχε όχι μόνο τη θερμή έγκριση της φασιστικής δεξιάς και ακροδεξιάς αλλά και την ιδεολογική προδοσία της ψευτοαριστεράς.

Δεν είναι αριστερό και στο πνεύμα του Πολυτεχνείου να καταστρέφεις τις παραγωγικές δυνάμεις για να νικήσεις τάχα την αστική τάξη. Αριστερό είναι να ανατρέψεις την αστική τάξη για να αναπτύξεις παραπέρα τις παραγωγικές δυνάμεις που αυτή όλο και περισσότερο δεσμεύει. Αυτός είναι όρος όχι μόνο για να κάνεις με την επανάσταση τις παραγωγικές δυνάμεις κτήμα του λαού, όχι μόνο όρος για να υπάρχει το υποκείμενο της επανάστασης, το βιομηχανικό προλεταριάτο, αλλά και όρος για να μην πεινάει αυτή τη στιγμή ο λαός.

Δεν είναι αριστερά να θεωρείς το μνημόνιο σαν συνέπεια της πολιτικής των δανειστών, αλλά την επέμβαση των δανειστών σαν αποτέλεσμα της υπερχρέωσης της χώρας και αυτήν σαν αποτέλεσμα του μακρόχρονου παραγωγικού συμποτάζ που η κυβέρνηση Τσίπρα κλείνοντας τις τράπεζες εκτίναξε στα ύψη, μαζί και το χρέος.

Δεν είναι αριστερά να δημοσιούπαλληλοποιείς, δηλαδή να κρατικοποιείς το προλεταριάτο αντί να το στρέφεις ενάντια στο κράτος σαν τον συμπτικνωμένο ταξικό εχθρό του.

Δεν είναι στο πνεύμα του Πολυτεχνείου να μιλάς για εθνική ανεξαρτησία και την ίδια ώρα να υποστηρίζεις μαζί με τους ναζιστές και κάθε ευρωπαϊκό φασίστα την εισβολή και διαμελισμό και κατοχή της Ουκρανίας από την πουτινική Ρωσία. Ούτε βέβαια είναι αριστερό το να διωχλώνεις με τους αγανακτισμένους ενάντια στη δημοκρατική Ευρώπη δίπλα στη Χρυσή Αυγή.

Δεν είναι στο πνεύμα του Πολυτεχνείου και αριστερό το να θεωρείς σαν πολιτικούς κρατούμενους τους ψευτοαναρχικούς Πυρήνες της φωτιάς, τους ανοιχτούς αυτούς υπερασπιστές του αρχιναζιστή Καλέντζη (ο οποίος επίσης ανοιχτά τους μμνεί), τους προστατευόμενους του κράτους του Σύριζα, τους πιο ορκισμένους εχθρούς του σύγχρονου τεχνικού πολιτισμού και των ιδίων των πλατιών λαϊκών μαζών τις οποίες θεωρούν αλλοτριωμένες προφανώς γιατί αυτές προτιμούν τον αστοδημοκρατισμό από το φασισμό αλλά και επειδή θέλουν να γευτούν όλα τα τεχνικά επιτεύγματα του σύγχρονου πολιτισμού.

Ο λόγος για τον οποίο το καθεστώς Σύριζα προστατεύει πολιτικά τους ναζί και τους ψευτοαναρχικούς φίλους του Καλέντζη είναι απλός: οι ναζιστές, και ένα είδος δήθεν αναρχισμού μοιράζονται σήμερα και ανοιχτά το ίδιο μίσος για μια βιομηχανικά τεχνολογικά ανεπτυγμένη και κυρίως δημοκρατική Ελλάδα. Αυτό θέλει και ο νεοναζιστικός άξονας Ρωσίας - Κίνας. Θέλει δηλαδή μια Ελλάδα ρηγμαγμένη υπό την φασιστική του κυριαρχία για να την έχει αποικία από όπου θα περνάνε τα ενεργειακά και επικοινωνιακά του δίκτυα και τόσο πεινασμένη και ταπεινωμένη με τόσο μίσος ενάντια στην Ευρώπη, ώστε να την πάρει μαζί του στον κοινό ανπιευρωπαϊκό τους πόλεμο. Σ' αυτή τη φάση ιδιαίτερα επειδή θέλουν η Ελλάδα να είναι μέσα στην ΕΕ, θέλουν την ωμή φασιστική βία να μην την ασκεί το ίδιο το κράτος ανοιχτά, αλλά το ναζιστικό και το ψευτοαναρχικό παρακράτος.

Να γιατί οι σοσιαλφασιστές της ηγεσίας του ψευτοΚΚΕ, του ΣΥΡΙΖΑ, και του ψευτοαριστερού ριζοσπαστισμού θέλουν εδώ και δεκαετίες να ανατρέψουν το πνεύμα του Πολυτεχνείου και να μετατρέψουν και το ίδιο στο αντίθετό του. Να το μετατρέψουν δηλαδή από κάστορ δημοκρατίας σε άντρο αντιδημοκρατίας, τραμπουκισμού και καταστροφικής προβοκάτίας ώστε τελικά να το κάνουν αδιάφορο η και μισητό στο λαό την ίδια ώρα που οι ανοιχτοί και οι κρυφοί εχθροί του Πολυτεχνείου ανώνυμοι σαν κράτος και παρακράτος πίσω από τις πλάτες του λαού.

Οι αριστεροί και δημοκρατικοί άνθρωποι πρέπει να κάνουν το αντίθετο: Πρέπει διαρκώς να ζωντανεύουν το αληθινό, μεγάλο, παλλαϊκό, πανδημοκρατικό Πολυτεχνείο του 1973, να το υψώνουν ενάντια στα ψεύτικα Πολυτεχνεία του φασισμού και του σοσιαλφασισμού και πάνω απ' όλα να εμποδίσουν μια νέα φασιστική δικτατορία που ήδη χτυπάει την πόρτα της χώρας μας.